

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. június 16.
(OR. en)

10607/23

Intézményközi referenciaszámok:
2023/0076(COD)
2023/0077(COD)

ENER 358
ENV 687
CLIMA 304
COMPET 621
CONSOM 232
FISC 126
CODEC 1123

FELJEGYZÉS

Küldi:	az Állandó Képviselők Bizottsága (I. rész)
Címzett:	a Tanács
Biz. dok. sz.:	7435/23 +ADD1 7440/23 +ADD1
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az 1227/2011/EU és az (EU) 2019/942 rendeletnek a nagykereskedelmi energiapiacon folytatott piaci manipulációval szemben az Unió számára biztosított védelem javítása érdekében történő módosításáról Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az (EU) 2019/943 és az (EU) 2019/942 rendeletnek, valamint az (EU) 2018/2001 és az (EU) 2019/944 irányelvnek az uniós villamosenergia-piaci szerkezet javítása érdekében történő módosításáról – Általános megközelítés

I. BEVEZETÉS

1. A Bizottság 2023. március 14-én benyújtotta egyrészt az uniós villamosenergia-piac szerkezetének javításáról szóló rendeletre (EMD), másrészt pedig a nagykereskedelmi energiapiacon folytatott piaci manipulációval szemben az Unió számára biztosított védelem javításáról szóló rendeletre (REMIT) irányuló javaslatot.

2. E javaslatok a villamosenergia-piacokon 2021-ben és 2022-ben megfigyelt rendkívül magas árak és volatilitás nyomán születtek, és a következő három pilléren alapulnak: a fogyasztók védelme, az energiaköltségek stabilitásának és kiszámíthatóságának fokozása, és ezáltal az uniós gazdaság versenyképességéhez való hozzájárulás, valamint az energiával kapcsolatos új beruházások fellendítése.

II. AZ AKTUÁLIS HELYZET

1. 2023 márciusának második felében a svéd elnökség tárgyalásokat kezdett a javaslatokról az energetikai munkacsoportban. E megbeszélések eredményei alapján az elnökség mind az EMD, mind pedig a REMIT tekintetében öt módosítást nyújtott be.
2. Az elmúlt hónapokban mindkét javaslattal kapcsolatban felgyorsult a munka, és azokat a miniszterek a TTE Tanács (Energia) 2023. március 28-i brüsszeli ülésén is megvitatták, amely ülés iránymutatást nyújtott a további munkához.
3. A javaslatokat május 31-én az Állandó Képviselők Bizottságában is megvitatták, ahol a hangsúly a kétirányú különbözeti szerződéseken, a regionális vagy uniós szintű villamosenergiaár-válság megállapításán, valamint a kapacitásmechanizmusokon volt. Az Állandó Képviselők Bizottsága politikai iránymutatást adott az elnökségnek, és meghatározta a további munka irányát.
4. Az általános megközelítés kialakításához a 10605/23 és a 10606/23 dokumentumban foglalt jelenlegi ötödik módosítás hivatott alapul szolgálni. Az új szövegrészeket **aláhúzott félkövér szedés**, a törölt szövegrészeket pedig [...] jelöli. A korábbi módosításokból származó szövegrészeket **félkövér szedés**, a törölt szövegrészeket pedig [...] jelöli.

III. AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EGYÉB UNIÓS SZERVEK KERETÉBEN FOLYTATOTT MUNKA

1. Az Európai Parlamentben az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság (ITRE) vezeti a két javaslatról folyó tárgyalásokat. A kijelölt előadó az EMD esetében Nicolás González Casares (S&D, Spanyolország), a REMIT esetében pedig Maria da Graça Carvalho (EPP, Portugália) európai parlamenti képviselő. A Parlament várhatóan 2023 szeptemberében fogadja el mindkét jelentést.
2. Eddig még sem az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, sem a Régiók Európai Bizottsága nem nyilvánított véleményt.

IV. AZ ELNÖKSÉGI KOMPROMISSZUMOS SZÖVEG FŐ ELEMEI

1. A tagállamok támogatták azt, ahogyan az Állandó Képviselők Bizottsága irányadó vitájának és az energetikai munkacsoport keretében folytatott megbeszéléseknek az eredményei beépítésre kerültek a két javaslat négy módosításával kapcsolatos munka folyamán.
2. A jogbiztonság és az egyértelműség érdekében az (EU) 2018/2001 és az (EU) 2019/944 irányelvet módosító villamosenergia-piaci rendeletjavaslat 2. és 3. cikkét leválasztották az említett rendeletről, és e cikkek önálló irányelvvé válnak. Ez egy jogi és technikai kiigazítás, amely a javaslatok érdemi rendelkezéseit nem érinti.
3. A legfőbb változások a következőképpen foglalhatók össze:

Az uniós villamosenergia-piac szerkezetének javításáról szóló rendelet (EMD) tekintetében:

1. A rendelet 7a. cikke alapján a csúcskiegyenlítő terméket, amelyet a tagállamok annak érdekében szerezhettek be és aktiválhatnak, hogy csökkenjen a csúcsórákban jelentkező villamosenergia-igény, összekapcsolták az irányelv 66a. cikkével, amely a regionális vagy uniós szintű villamosenergiaár-válság megállapítását szabályozza. A terméket a 66a. cikk (2) bekezdése szerinti árválság időtartamára kell korlátozni.

2. A rendelet 7b. cikke alapján az átvitelrendszer- és az elosztórendszer-üzemeltetők csak végfelhasználó beleegyezésével használhatják fel a célzott mérőberendezésekből származó adatokat. Amennyiben a végfelhasználó nem rendelkezik okosmérővel, vagy ha a végfelhasználó okosmérője nem szolgáltatja a keresletoldali válasz- és rugalmassági szolgáltatások nyújtásához szükséges adatokat, akkor az átvitelrendszer-és az elosztórendszer-üzemeltetőknek el kell fogadniuk a célzott mérőberendezésből származó adatokat, ha azok rendelkezésre állnak.
3. A rendelet 8. cikke értelmében 2026. január 1-jéig az övezetközi napon belüli kapuzárási időpont legfeljebb 30 perccel előzheti meg a valós időt. Ugyanakkor egy adott tagállam szabályozó hatósága az érintett átvitelrendszer-üzemeltető kérésére legkésőbb 2029. január 1-jéig eltérést engedélyezhet ettől a követelménytől, amennyiben benyújtásra kerül egy hatásvizsgálat, valamint egy cselekvési terv az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontjának 30 percre történő lerövidítésére. Ezt az eltérést – felülvizsgált cselekvési terv és új hatásvizsgálat benyújtása esetén – meg lehet hosszabbítani további legfeljebb három évvel. Legkésőbb 2032. január 1-jétől az övezetközi napon belüli kapuzárási időpontnak az első 30 percen belül kell lennie.
4. A rendelet 9. cikkét illetően a regionális virtuális központok végrehajtásához immár hatásvizsgálatot kell készíteni. Az értékelést követően a Bizottságnak el kell fogadnia egy végrehajtási jogi aktust, amely az uniós határidős piac szerkezetét regionális virtuális központokra alapozva és legalább az átvitelrendszer-üzemeltetők által kiadott hosszú távú átviteli jogokra támaszkodva hajtja végre. E végrehajtási jogi aktusban többek között szerepelnie kell a regionális virtuális központok földrajzi hatályának meghatározására szolgáló módszertannak, valamint a regionális virtuális központok referenciaárainak kiszámítására vonatkozó módszertannak.
5. A rendelet 19. cikkét illetően pontosításra került, hogy egy tengeri ajánlattételi övezetben a tengeri megújuló villamosenergia-termelő erőmű üzemeltetői számára a rendszerösszekötők csökkent kapacitása miatt nyújtott ellentételezés a kettő vagy több ajánlattételi övezetköz közvetlenül kapcsolódó erőmű-üzemeltetőkre vonatkozik. Ennek az ellentételezésnek az összege éves alapon nem haladhatja meg az érintett tengeri ajánlattételi övezetek közötti rendszerösszekötőkön generált, a szűk keresztmetszetekből származó teljes bevételt.

6. A rendelet 19a. cikke értelmében a tagállamoknak ösztönözniük kell az energiavásárlási megállapodások elterjedését azért, hogy felszámolják az indokolatlan akadályokat és az aránytalan vagy diszkriminatív eljárásokat vagy díjakat. Az is pontosítva lett, hogy az energiavásárlási megállapodások elterjedésének ösztönzése többek között, de nem kizárólag a piaci árakra épülő, állami támogatású garanciarendszerek, a magángaranciák, illetve az energiavásárlási megállapodások iránti keresletet összevonásának elősegítése révén történhet.
7. A rendelet 19b. cikkével kapcsolatban egyértelművé vált, hogy a kétirányú különbözeti szerződéseket olyan új beruházások esetén lehet alkalmazni, amelyek célja a meglévő villamosenergia-termelő létesítmények jelentős átalakítása, kapacitásuk jelentős növelése, illetve élettartamuk jelentős meghosszabbítása. A tagállamokban jelenleg folyamatban lévő projektekre tekintettel egy megfelelő átmeneti időszak került kijelölésre, azaz e cikk rendelkezéseit a közvetlen ártámogatási rendszerek keretében, új termelési beruházásokra vonatkozó szerződések közül csak azokra kell alkalmazni, amelyek megkötésére legalább három évvel e rendelet hatálybalépését követően került sor. A kettő vagy több ajánlattételi övezethez kapcsolódó tengeri hibrid eszközök esetében az átmeneti időszak öt év lett. A különbözeti szerződésekből származó bevételek elosztását illetően nagyon fontos, hogy megfelelő legyen az egyensúly a tagállamok rendelkezésére álló rugalmasság és a bevételeknek a végfelhasználók számára történő visszajuttatása között. Fennmaradt az a főszabály, hogy a bevételeket a végfelhasználók között kell elosztani, de a tagállamok ezeket a közvetlen ártámogatási rendszerek költségeinek finanszírozására, illetve olyan beruházásokra is felhasználhatják, amelyek célja csökkenteni a végfelhasználók villamosenergia-költségeit. Az olyan végfelhasználók számára kiosztott bevételek aránya, amelyek vállalkozások, nem haladhatja meg az összes vállalkozás villamosenergia-fogyasztásának együttes részesedését. Az újraelosztás ezenkívül nem sértheti az EUMSZ 107. és 108. cikkében az állami támogatásokra vonatkozóan megállapított szabályokat. Végezetül a szövegbe bekerült egy mentesség a kis megújulóenergia-létesítmények és a demonstrációs projektek számára.
8. A rendeletben szereplő rugalmassági rendelkezéseket illetően:
- Általánosságban erősebbé vált a kapcsolat a 19c–19f. cikkben található rugalmassági rendelkezések között, és e rendelkezések világosabbá váltak.

- A rendelet 19c. cikke további részletekkel egészült ki a rendszeren belüli rugalmassági igényekről szóló jelentés tartalmát illetően, és egyértelművé vált, hogy egy tagállam által kijelölt, a nemzeti szabályozó hatóságtól eltérő másik hatóság vagy jogalany is elfogadhatja a jelentést, és megkérheti az átvitelirendszer-üzemeltetőket és az elosztórendszer-üzemeltetőket, hogy nyújtsanak információkat a jelentéshez. A jelentésben figyelembe kell venni az európai szintű erőforrás-megfelelőségi értékelést és nemzeti megfeleléségi értékeléseket. A jelentésben továbbá értékelni kell legalább a piaci rugalmasság útjában álló akadályokat, és azok csökkentését célzó intézkedéseket kell javasolni.
 - A rendelet 19d. cikkében az indikatív nemzeti célkitűzés immár a nem fosszilis alapú rugalmasságra vonatkozik, és azt a 19c. cikk értelmében elkészített jelentésre kell alapozni. A tagállamok emellett a jelentés első benyújtása előtt ideiglenes indikatív célkitűzéseket is meghatározhatnak.
 - A rendelet 19e. cikkében szerepel, hogy a tagállamok alkalmazhatnak a nem fosszilis alapú rugalmasságra vonatkozó olyan támogatási rendszereket, amelyek a rendelkezésre álló kapacitás után járó kifizetésekből állnak, amennyiben a nem fosszilis alapú rugalmasságra irányuló beruházások nem elegendőek a 19d. cikkben meghatározott indikatív nemzeti célkitűzés teljesítéséhez. Ez nem zárja ki azt, hogy a tagállamok indikatív célkitűzéseiket más módon teljesítsék.
9. A kapacitásmechanizmusokat illetően a tagállamok jelezték, hogy egyszerűsíteni kell az elfogadásukra vonatkozó eljárást. A tagállamok aggályainak kezelése érdekében egy felülvizsgálati záradékot illesztettek be, amelynek értelmében a Bizottság legkésőbb az e rendelet hatálybalépését követő egy hónapon belül részletes jelentést nyújt be, amelyben értékeli a IV. fejezet szerinti eljárások egyszerűsítésének lehetőségeit. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak fel kell majd kérnie az Ügynökséget, hogy szükség esetén módosítsa az erőforrások megfelelőségének európai szintű értékelésére vonatkozó módszertant. Ezen túlmenően legkésőbb három hónappal e rendelet hatálybalépését követően a Bizottságnak szükség esetén javaslatokat kell előterjesztenie a kapacitásmechanizmusok értékelési folyamatának egyszerűsítésére.

10. Még mindig a kapacitásmechanizmusokat illetően a tagállamok a tárgyalások során kérték, hogy szüntessék meg a kapacitásmechanizmusok ideiglenes jellegét, valamint azt, hogy végső megoldásként hivatkoznak rájuk. Bár korlátozni kell a verseny és a belső piac torzulásait, a javasolt szövegek elismerik, hogy a kapacitásmechanizmusok fontos szerepet játszhatnak az erőforrások megfelelőségének biztosításában, különösen a szén-dioxid-mentes rendszerre való átállás során. Ezzel összefüggésben a szöveg bevezeti annak lehetőségét, hogy az ellátás biztonságával kapcsolatos problémák miatt a kapacitásmechanizmusok keretében a szén-dioxid-kibocsátási határértéktől való eltérések korlátozott időre szóló meghosszabbítását lehessen kérni a Bizottságtól.
11. A rendelet 64. cikke, az irányelv 66. cikke és az (53b) preambulumbekkezdés új eltéréseket engedélyez Észtország, Lettország és Litvánia számára a kiegyenlítő piacaik tekintetében. A balti országok – mivel frekvenciagazdálkodásuk az orosz szinkronterülettől függ – még nem voltak abban a helyzetben, hogy saját működő kiegyenlítő piacot alakítsanak ki. Az orosz agresszív háború megnövelte a balti országok ellátásbiztonságának kockázatát. Ezért saját kiegyenlítő piacuk létrehozásának és a kontinentális Európához való kapcsolódásuknak a lehetővé tétele érdekében a balti országok bizonyos ideig mentesülnek a meglévő kiegyenlítő piacokra vonatkozó egyes követelmények alól.
12. A 66. cikk és a kapcsolódó (53g) preambulumbekkezdés a 40. cikk (4) bekezdésétől és az 54. cikk (2) bekezdésétől való eltéréseket vezet be Ciprus számára mindaddig, amíg a ciprusi átviteli rendszer rendszerösszekötőn keresztül nem csatlakozik más tagállamok átviteli rendszereihez.
13. Az irányelv fogyasztóvédelmi rendelkezéseit illetően:
 - A (46) preambulumbekkezdés kifejti, hogy lehetővé kell tenni a felhasználók számára, hogy a telephelyükhöz tartozó egyetlen csatlakozási pont több fogyasztásmérő és számlázási pontot is lefedjen. E tekintetben a tagállamok rugalmasabban, nemzeti szinten határozhatják meg ezeket a szabályokat. Emellett a szöveg kiegészült az olyan okos mérési rendszerek használatának lehetőségével, amelyek közvetlenül több mérési pontot is lefedhetnek.

- A 11a. cikk és a (44) preambulumbekkezdés kiegészült azzal, hogy a tagállamok mentesíthetik a kizárólag dinamikus árazású szerződéseket kínáló szolgáltatókat a rögzített áras és a határozott idejű szerződések felajánlásának kötelezettsége alól, feltéve, hogy ez nem gyakorol negatív hatást a versenyre, és fennmarad a határozott idejű rögzített áras szerződések kellő választéka.
- Az energiamegosztásról szóló 15a. cikkben és (51) preambulumbekkezdésben pontosították az aktív felhasználók közötti kiegyenlítési feladatokat. Ezenkívül valamennyi meghatározott fogyasztói jog és kötelezettség vonatkozik az energiamegosztási rendszerekben részt vevő végfelhasználókra. Egyértelművé vált továbbá, hogy az energiamegosztás fogalma nem érinti az ellátók engedélyezésére vonatkozó nemzeti szabályokat.
- A 27a. cikkben és a (48) preambulumbekkezdésben tisztázódott, hogy ez az irányelv nem érinti a meglévő végső menedékes ellátói rendszereket. Ennek megfelelően, amennyiben egy tagállam már ezen irányelv hatálybalépését megelőzően kijelölt egy végső menedékes ellátót, nem szükséges új eljárást lefolytatni a végső menedékes ellátó kijelölésére. Emellett lehetővé kell tenni, hogy a végső menedékes ellátót akár az ellátó nemteljesítésének időpontjában, akár azt megelőzően jelöljék ki.

- A 66a. cikk és az (53) preambulumbekkezdés nagyobb fokú eljárási mérlegelési jogkört biztosít a Tanácsnak annak eldöntéséhez, hogy mikor áll fenn villamosenergiaár-válság. A Tanácsnak a Bizottság javaslata alapján végrehajtási határozatban kell megállapítania, hogy mikor áll fenn regionális vagy uniós szintű villamosenergiaár-válság, és a határozatban meg kell jelölni annak időbeli hatályát is, amely legfeljebb egy év lehet. Ami a beavatkozás aktiválását illeti, a nagykereskedelmi piaci kritériumok jórészt nem változtak a bizottsági javaslatához képest, de bevezették annak lehetőségét, hogy a rendkívül magas árak kiszámítása során figyelmen kívül maradjanak a rendellenes árak időszakai. Ugyanakkor a kiskereskedelmi piaci kritériumok rugalmasabbak lettek, részben azért, hogy a kiskereskedelmi villamosenergia-árak jelentős emelkedésének szintjére vonatkozóan bevezettek egy körülbelüli értéket, részben pedig azért, hogy az árak várható fennállásának időtartamát hat hónapról három hónapra csökkentették. Végül a javaslat kiegészül a regionális vagy uniós szintű árválság meghosszabbítására szolgáló mechanizmussal, amelyről bizottsági értékelésnek és bizottsági javaslatnak kell készülnie.
- Ami az irányelv átültetési idejét illeti, a Bizottság javaslatával összhangban megmarad a hat hónapos általános szabály. A tagállamok általi végrehajtás megkönnyítése érdekében azonban a szolgáltatók szabad megválasztásáról szóló 4. cikk és az energiamegosztásról szóló 15a. cikk átültetési idejét 24 hónapban határozták meg.

A nagykereskedelmi energiapiacon folytatott piaci manipulációval szemben az Unió számára biztosított védelem javításáról szóló rendelet (REMIT) tekintetében:

- a) A 2. cikk 20a. pontja és a (10) preambulumbekzdés – számos delegációnak a javaslat további pontosítására irányuló kérése nyomán – kiegészült az „ajánlati könyv” fogalom meghatározásával.
- b) A bennfentes információk közzétételére szolgáló platformokra (a továbbiakban: közzétételi platformok) és a nyilvántartásba vett jelentési mechanizmusokra (a továbbiakban: RRM) vonatkozó 4a. és a 9a. cikk, valamint (11) és (12) bekezdés szövege kiegészült azzal, hogy az Ügynökségnek hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy bizonyos esetekben visszavonhasson egyes engedélyeket. Emellett a Bizottság felhatalmazást kapott arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az RRM-ekre és a közzétételi platformokra vonatkozó rendelkezések végrehajtásának további egyértelműsítése érdekében. Ennek nyomán az említett cikkek csak akkor lesznek alkalmazandók, ha a Bizottság elfogadta a rájuk vonatkozó végrehajtási jogi aktusokat.
- c) A 9. cikkben és a (18a) preambulumbekzdésben változtatás történt a harmadik országban lakóhellyel rendelkező vagy letelepedett uniós piaci szereplőkre vonatkozó követelmény tekintetében. Ennek értelmében az említett piaci szereplők – a tagállamok számára biztosított nagyobb egyértelműség érdekében – a telephely bejelentése helyett immár kötelesek képviselőt kijelölni abban a tagállamban, amelyben tevékenységet folytatnak.
- d) A 13. cikk tekintetében az ACER akkor gyakorolhatja hatásköreit egy adott tagállam joghatóságán belül, ha a nemzeti szabályozó hatóság nem emel kifogást azon az alapon, hogy korábban vizsgálatot indított vagy aktuálisan vizsgálatot folytat ugyanazon tények tekintetében, illetve vizsgálatot folytatott ugyanazon tények tekintetében, és megállapította a jogsértés tényét vagy annak hiányát. Az ACER hatásköreinek említett gyakorlását megelőzően tájékoztatja a nemzeti szabályozó hatóságot és más érintett hatóságokat erről a jogsértésről. Az ACER gyakorolhatja hatásköreit, ha az illetékes nemzeti szabályozó hatóság nem hozza meg az ACER által hozzá intézett kérés teljesítéséhez szükséges intézkedéseket a határokon átnyúló hatással rendelkező ügyekben. A vizsgálat lezárásakor az ACER a saját megállapításait tartalmazó vizsgálati jelentést készít.

- e) A 13. cikk szövege kiegészült továbbá azzal, hogy az Ügynökség a (3a) bekezdés sérelme nélkül gyakorolhatja hatásköreit, ha az illetékes nemzeti szabályozó hatóság a határokon átnyúló hatással rendelkező jogi aktusok tekintetében felkéri hatásköreinek gyakorlására.
- f) Az ACER által végzett helyszíni ellenőrzésekről szóló 13a. cikkben egyértelműsítésre került, hogy az ellenőrzéseket az illetékes hatóságokkal szoros együttműködésben és koordinációban kell előkészíteni és végrehajtani. Az ACER által végzett helyszíni ellenőrzésekre való felhatalmazás az egyértelműség növelése érdekében részletesebb kifejtést kapott. A szöveg kiegészült továbbá azzal, hogy a magáningatlanok területén folytatott helyszíni ellenőrzések igazságügyi hatóság előzetes engedélye nélkül nem végezhetők el.
- g) Az ACER által végzett vizsgálatokra vonatkozó eljárási garanciák tekintetében a 13c. cikket megerősíti a vizsgálatnak alávetett személyek azon jogának részletesebb kifejtése, hogy észrevételeket fűzzenek az őket érintő tényekhez, mielőtt az ACER elfogadja a 13. cikk szerinti vizsgálati jelentést.
- h) A 16b. cikkben egyértelműsítésre került, hogy az Ügynökség iránymutatásai és ajánlásai nem kötelező erejűek, valamint hogy az Ügynökségnek nem fog módjában állni az információk közzététele arra vonatkozóan, hogy egy adott nemzeti szabályozó hatóság megfelel-e valamely iránymutatásnak, illetve ajánlásnak.
- i) A 18. cikkben és a (18) preambulumbekkezdésben változtatások történtek annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamokban következetesen alkalmazzák a közigazgatási bírságokat. Ennek elérése céljából a szövegbe bekerült az említett közigazgatási bírságoknak, valamint azok mértékének meghatározását célzó kritériumok listája. Ezenfelül a tagállamok számára nagyobb rugalmasságot enged azon lehetőség bevezetése, hogy eseti alapon alacsonyabb bírságot irányozzanak elő. A szöveg kiegészült továbbá az olyan esetekre vonatkozó eljárásokkal, ahol a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási bírságokról.

V. KONKLÚZIÓ

1. A fentiekre figyelemmel felkérjük a Tanácsot, hogy vizsgálja meg a 10605/23 és a 10606/23 dokumentumban foglalt elnökségi kompromisszumos szövegeket, hogy zárja le valamennyi, az ülés során esetlegesen felmerülő nyitott kérdést, valamint hogy az Európai Parlamenttel folytatandó közelgő tárgyalásokra figyelemmel jusson megállapodásra a Tanács általános megközelítéséről.
-